

שפת אמת לפרשת יתרו

שפת אמת ספר שמות - פרשת משפטים - שנת [תרמ"ב]

[תרמ"ב]:

ואלה מוסיף על ענין ראשון מה הראשונים מסיני כו'. הענין דיש מצות שבין אדם למקום ב"ה והוא עשרת הדברות ויש בין אדם לחבירו והוא המשפטים. והם בחי' דרך ארץ ושלימות האדם בעצמו והוא בחי' תורה שבעל פה. ושניהם מהשי"ת כמ"ש ה' עוז לעמו יתן הוא התורה. יברך את עמו בשלום הם המשפטים. כמ"ש במדרש בפסוק אתה כוננת מישרי. כי הגם שניתנו ביד החכמים עכ"ז מתנת אלקים הוא כמ"ש המשפט לאלקים הוא. ומסרה לבנ"י כמ"ש תשים לפני. ויש בחי' דרך ארץ שקדמה לתורה כי כפי טהרת הגוף ושלימות המדות זוכין לתורה. אח"כ התורה נותנת שלימות אמיתיות. וזוכין אח"כ למעלה יתירה בתורה. ואח"כ לשלימות ביותר. ולזה אין הפסק. וז"ש במדרש דינין לפני ולאחר. ולהיות כי המשפטים הם שבין אדם לחבירו כמ"ש לפניהם. לכן הקדים מצות עבד עברי שביותר יש ליזהר שלא לעשות עול לחבירו בשיעבוד גופו מהפסד ממונו:

שפת אמת ספר שמות - פרשת משפטים - שנת [תרמ"ו]

[תרמ"ו]:

בזוה"ק בפסוק ואיש כי ימכור את בתו לאמה דורש על הנשמה ע"ש. כי יש בחי' בן ועבד בעבודת השי"ת כדאיתא בזוה"ק בהר. ובנ"י נקראו בנים לה' אלקיכם. ובוודאי זה השם על הנשמה. אך הקב"ה הלביש הגוף על הנשמה. ובעבודת האדם בבחי' עבד מתקן הגוף והוא עבודת ימי המעשה. וש"ק הוא בחי' בן לכן יש בו שביתה ממלאכה שהוא יומא דנשמתין. לכן יורד בו נשמה יתירה. והאמת כי כ"ז נעשה ע"י חטא הראשון כי קודם החטא הי' מזוכך הגוף כמו עתה הנשמות. ובעונותינו נמכרנו כו'. וז"ש אם רעה בעיני אדוני אשר לא יעדה. כי לולא התערבות רע בטוב שנעשה ע"י

החטא הי' רק בחי' בנים כנ"ל. עכ"ז והפדה שיכולין לצאת מבחי' עבד לבן כמ"ש וכי ימכור כו'. אעפ"כ לא תצא כצאת העבדים שיכולין להרויח בעוה"ז לחזור לבחי' בן ביציאתו מן העולם בטהרה ובתשובה. וזה ג"כ מ"ש במד' בת יחידה הי' לי כו' כי התורה נתלכשה בזה העולם במצות גשמיות וצריכין להעלותה למדרגה עליונה ודו"ק:

שפת אמת ספר שמות - פרשת משפטים - שנת [תרל"ב]

בשם הרה"ק ז"ל מקאצק ע"פ ואנשי קודש תהיון. להיות שמירת הקדושה במעשה אנוש ותחבולותיו. פי' שאין מחסור להשי"ת מלאכי עליון שרפים וחיות הקודש. רק שמתאוה לקדושת אנשים ולכן המשיך נצוצי קדושה גם בעוה"ז במדה וצמצום. לכן בשר בשדה כו' לא תאכלו דרשו חז"ל כלל על כל היוצא מחוץ למחיצתו נאסר. פי' כנ"ל שיש בכל דבר התפשטות קדושה במדה וצריכין לשמור הגשמיות שלא לצאת מגבול הקדושה כנ"ל. גם פי' תהיון לי הוא הבטחה שיהיו בנ"י בסוף קודש לה' לכן צריכין לשמור עצמינו עתה להיות מוכנים להינתן בראשו של מלך כדאיתא במדרש המשל מה שאתה יכול לקבוע אבנים ומרגליות קבע שהיא עתידה להיות בראשו של מלך כנ"ל. [ועפי"ז ואנשי קודש תהיון הוא סוד ידוע עפ"י קבלת הראשונים ז"ל]: